

Consecințele negative ale infecțiilor vaginale sau vulvo-vaginale asupra fertilității și reproducerii

THE NEGATIVE CONSEQUENCES OF VAGINAL OR VULVOVAGINAL INFECTIONS ON FERTILITY AND REPRODUCTION

Dr. Viorel Văcaru

*Director medical și reglementări în domeniul farmaceutic
Laboratoire Innotech International – reprezentanța pentru România*

Infecțiile vaginale sau vulvo-vaginale sunt afecțiuni foarte frecvente în practica ginecologică. La nivel mondial, sunt raportate anual aproximativ 5-10 milioane de vizite la medicul ginecolog. Infecțiile vaginale sau vulvo-vaginale sunt asociate cu vaginite, duc la alterarea calității vieții și au un risc înalt de recăderi și recidive (infecția apare din nou după o vindecare clinică).

La nivel mondial aproximativ 1 miliard de femei pe an suferă infecții de tract urinar sau infecții vaginale, iar 1 din 3 femei, până la vârsta de 25 de ani, va avea cel puțin un episod diagnosticat și tratat de infecție de tract urinar. Aproape toate femeile au o floră vaginală anormală la un moment dat, în orice lună, fie că au ciclul menstrual sau sunt în postmenopauză, iar în timpul ciclului menstrual, doar 22% dintre femei mențin o floră dominată de lactobacili. Se estimează că, la un moment dat, până la 78% dintre femei vor avea o floră vaginală dezechilibrată, deși nu prezintă simptomele clasice. De aceea, echilibrul între flora vaginală lactobacilară/bacteriană este esențial.

Prezintă un tablou deseori acut, sever (cu inflamație locală), leucoree (scurgeri vaginale), prurit, iritație,

disconfort, furnicături, durere, senzații de arsură, disurie (arsuri micționale) și dispareunie (durere în timpul raporturilor sexuale). Dacă la început acestea par banale, ele constituie totuși o problemă importantă de sănătate, atât prin dezvoltarea lor, cât și prin consecințele negative ale acestora asupra fertilității și reproducerii.

Un diagnostic corect, urmat de un tratament bine ales și corect condus, în paralel cu explicarea clară a regulilor minime de igienă genitală și sexuală, au consecințe favorabile pe termen lung, în special la segmentul tânăr al populației feminine, care este de altfel cel mai afectat de această patologie.

Leucoreea apare în special la femeile care se află în perioada de activitate genitală. Acest rezumat asupra consecințelor arată importanța stabilirii unui diagnostic etiologic și a unui tratament adecvat. În acest stadiu de leucoree simplă se recomandă ca, după un examen atent, să se aplice un tratament eficient pentru a preveni orice alte complicații. În plus, la femeia însărcinată, infecțiile vaginale pot fi responsabile de prematuritate și de infecții materno-fetale și neonatale.

Adresa de corespondență:

Dr. Viorel Văcaru, Laboratoire Innotech International – reprezentanța pentru România

În cazul apariției simptomelor de infecție vaginală, este foarte importantă programarea de urgență a unui consult medical în cel mult 1 săptămână de la apariția simptomatologiei. Cadrele medicale ce pot diagnostica și trata o infecție vaginală sunt: medici de medicină de familie, medici de medicină internă, medici ginecologi, medici dermato-venerologi. Infecțiile vaginale recurente necesită tratament recomandat de către un medic ginecolog. Medicul poate pune diagnosticul de infecție vaginală pe baza istoricului medical și al examenului vaginal. Dacă simptomatologia nu este tipică, atunci medicul poate recomanda efectuarea unui frotiu (lame) din secreția vaginală.

Studii recente au arătat că infecțiile vaginale lăsate netratate sau automedicația pot duce la complicații, mai ales pentru femeile gravide. Pentru vaginita bacteriană, acestea includ naștere prematură, infecții post-partum și boala inflamatorie pelvină, precum și complicații postoperatorii (după avort, histerectomie, operația cezariană). Crește vulnerabilitatea la infectarea cu HIV și, eventual, infertilitate. În plus, există complicații care duc la disconfort zilnic, cum ar fi: disconfort persistent, infecții superficiale ale pielii și complicații precum gonoreea și infecție cu Candida.

Infecțiile vaginale au de obicei 3 tipuri de cauze: candida, trichomonas și germenii piogeni banali. Gonococii și Chlamydiae sunt în special responsabili pentru cervicite sau cervo-vaginite muco-purulente. În funcție de circumstanțe, vaginitele pot fi mono sau pluri-microbiene și dependente, fie numai de agentul cauzal atunci când este vorba de un germen exogen –

cel mai des transmis sexual (gonococ, Trichomonas), fie de o deficiență de teren și de o modificare a florei vaginale endogene. Vaginitele micozice, de exemplu, sunt de obicei favorizate de estro-progestative, sarcină, diabet, hiperestrogenie, antibiotice și imunosupresoare. Deși caracteristicile clinice sunt adesea de natură să influențeze diagnosticul bacteriologic, sunt întotdeauna posibile atipiciile și infecțiile cu germeni asociați.

Examele de laborator pot să determine un diagnostic precis al germenului sau germenilor în cauză. Până la obținerea rezultatelor, este necesar un tratament local, dar care nu vindecă pacienta. Adeseori acest tratament este suficient. Totuși, în caz de tricomonază sau de micoze recurente, sunt necesare atât calea generală asociată, cât și tratamentul ambilor parteneri. În cazurile particulare de infecție cu gonococ, cu Chlamydia sau cu Mycoplasma, tratamentul oral cu un antibiotic activ trebuie să fie aplicat ambilor parteneri. Se întâmplă, totuși, ca examenele de laborator să nu se poată face, atunci când, de exemplu, resursele economice ale pacientelor sunt limitate sau echipamentele insuficiente, în special în zona rurală. Pe de altă parte, studiile făcute pe distribuția diferiților germeni responsabili de vulvo-vaginite scot în evidență numărul important de infecții mixte (micotice și bacteriene).

Având în vedere, pe de o parte, frecvența acestor infecții cu germeni asociați și, pe de altă parte, dificultățile de practică sistematică ale examenelor de laborator, trebuie luat în considerare un tratament local, polivalent, aplicat în cel mai scurt timp posibil, pentru a evita reapariția, asociat unui tratament sistemic pentru cazurile de Trichomonas. În plus, tratamentul per os al partenerului este necesar, având în vedere că Trichomonas este o boală cu transmitere sexuală.

De primă intenție este un tratament antiinfecțios eficace de spectru larg, care respectă lactobacilii. Capsulele vaginale au mai puține efecte secundare decât medicamentele cu administrare orală, deoarece sunt absorbite local și influențează numai regiunea genitală.